

[Ole Vlg Jensen]

vurdering af forslaget, navnlig hvis man ser længere frem, men omvendt er det svært at karakterisere en ordning som ganske vellykket og samtidig sige, at man ikke ved nok om den. Jeg mener faktisk, at hvis vi sammenligner med en række andre ordninger på feltet, bekræftes det altså, at ordningen virker bedre end de fleste, og derfor skal vi selvfølgelig ikke spille tiden med at lave alt for mange undersøgelser, før vi skrider til at forbedre den.

Jeg er også helt enig med kulturministeren og regeringen i, at det er vigtigt at øge incitamenterne til, at den private sektor anvender denne ordning, og det er lige bestemt det, forslaget i dets nye udformning bygger på. Det er faktisk et oprigtigt forsøg på ikke bare at tilgode den offentlige sektor, som har været i stand til forholdsvis hurtigt og ganske omfattende at udnytte ordningen, men også at få den private sektor med.

Ministerens fremhævede også, at det betyder ganske meget at se denne ordning i sammenhæng med UTB- og ATB-ordningerne, og det er ganske rigtigt, især i den udstrækning, hvor man kombinerer VUS-ordningen med de andre ordninger. I øjeblikket løber et forsøg, som arbejdsministeren velvilligt har givet mulighed for, og det tror jeg mange er glade for. Det, vi lægger op til med dette forslag, er selvfølgelig at inddrage de gode erfaringer fra denne korte periode, sådan at vi med en enkelt lov og administrativt meget let kan få både de fordele, der knytter sig til den eksisterende VUS-ordning, og de erfaringer, man har fra UTB og ATB.

Det kom ikke helt overraskende, således som kulturministeren og regeringsordførerne redegjorde for det, at man selvfølgelig er mere end forbeholden over for den udvidede orlovsret, som knytter sig til denne lovgivning, men til dem, der får røde knopper ved at høre begrebet betalt frihed til uddannelse, må jeg sige, at det går forslaget slet ikke ud på, det har fru Lone Møller ganske ret i. Jeg har også erklæret mig forbeholden over for den store forkromede ordning, som vi har set den præsenteret, men vi tager et beskedent skridt i retning af en orlovsret, og vi gør det på et område, hvor jeg ved regeringen og regeringspartierne også har stærke ønsker om, at vi stimulerer den private sektor og øger beskæftigelsesmulighederne i den, og det vil dette forslag give mulighed for.

Til ministeren vil jeg sige, at jeg er meget glad for tilsagnet om, at regeringen vil medvirke til at vurdere andre mulige modeller, som måske kan virke bedre end denne, og også for bemærkningen om, at regeringen er indstillet på at finde udvidede finansieringsmuligheder i 1992 for denne ordning.

Til fru Lone Møller vil jeg sige, at selv om det altså ikke er en fuldstændig orlovsret, har jeg alligevel hæftet mig ved, og det betyder også noget, at arbejdsmarkedets parter er interesserede i denne ordning, og at LO, der var meget skeptisk i begyndelsen, siden har været meget positiv.

Fru Lone Møller nævnte en række spørgsmål, som man gerne vil se nærmere på under udvalgsarbejdet – det er selvfølgelig helt oplagt – og fru Lone Møller slog fast, at Socialdemokratiet lagde stor vægt på en individuel ret. I dette forslag er indbygget, at det er den enkelte, der selv tager initiativet, selv tager beslutningen og dermed også ansvaret. Vi mener, at det er noget meget værdifuldt ved denne ordning, der er noget grundtvigsk over denne model, den knytter sig til frihedsbegrebet, idet det er den enkelte, der selv beslutter noget i modsætning til UTB og ATB, som jeg ikke tror vi kan undvære, men som vi skal have revideret, som i højere grad har et indbygget tvangselement.

Fru Pia Christmas-Møller sagde, at der var de rette perspektiver i forslaget – og det blev jeg glad for – men at man ikke skulle undervurdere den frivillighed, der knytter sig til denne ordning. Det er vi i og for sig enige i, og jeg vil også i det videre arbejde og under udvalgsarbejdet være meget opmærksom på den værdi, der ligger i frivillighedsbegrebet, men jeg mener, at sådan som forslaget foreligger her, vil vi kunne bevare det næsten i fuld udstrækning, men det kan vi diskutere lidt nærmere.

Fru Pia Christmas-Møller rejste som flere andre også spørgsmålet om, hvordan vi vurderer begrebet kvalificeret arbejdskraft. Jeg er klar over, at der ligger et problem her, men bedømmelsen af, hvad der er kvalificeret arbejdskraft, er det eneste problem i lovforslaget. I begrebet ligger naturligvis en erstatningsarbejdskraft, der kan gå ind og løse opgaven for den ansatte, der forlader virksomheden for at udanne sig. Jeg er klar over, at det i enkelttilfælde kan skabe problemer, men vi må se, hvordan vi kan få løst dem på en fornuftig måde.